Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

►B ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/1021

z dnia 20 czerwca 2019 r.

dotyczące trwałych zanieczyszczeń organicznych

(wersja przekształcona)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(Dz.U. L 169 z 25.6.2019, s. 45)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/784 z dnia 8 kwietnia 2020 r.	L 188I	1	15.6.2020
►**M2**	Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/1203 z dnia 9 czerwca 2020 r.	L 270	1	18.8.2020
►**M3**	Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/1204 z dnia 9 czerwca 2020 r.	L 270	4	18.8.2020
►**M4**	Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/115 z dnia 27 listopada 2020 r.	L 36	7	2.2.2021
►**M5**	Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/277 z dnia 16 grudnia 2020 r.	L 62	1	23.2.2021

sprostowane przez:

►**C1** Sprostowanie, Dz.U. L 179I z 9.6.2020, s. 4 (2019/1021)

►**C2** Sprostowanie, Dz.U. L 220 z 9.7.2020, s. 11 (2020/784)

▼B

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/1021

z dnia 20 czerwca 2019 r.

dotyczące trwałych zanieczyszczeń organicznych

(wersja przekształcona)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

Artykuł 1

Cel i przedmiot

Z uwzględnieniem w szczególności zasady ostrożności celem niniejszego rozporządzenia jest ochrona zdrowia ludzkiego i środowiska przed TZO przez zakazanie, jak najszybsze wyeliminowanie lub ograniczenie produkcji, wprowadzania do obrotu i stosowania substancji będących przedmiotem Konwencji sztokholmskiej w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych, zwanej dalej „konwencją”, lub Protokołu do konwencji z 1979 r. w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości dotyczącego trwałych zanieczyszczeń organicznych, zwanego dalej „protokołem”, przez zminimalizowanie uwolnień takich substancji, tak aby je możliwie szybko ostatecznie wyeliminować, jeżeli jest to wykonalne, oraz przez ustanowienie przepisów dotyczących odpadów składających się z jakiejkolwiek takiej substancji, zawierających ją lub nią zanieczyszczonych.

W stosownych przypadkach, państwa członkowskie mogą, zgodnie z TFUE, nakładać wymogi surowsze niż wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 2

Definicje

Na użytek niniejszego rozporządzenia:

1) „wprowadzenie do obrotu” oznacza wprowadzenie do obrotu zdefiniowane w art. 3 pkt 12 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006;

2) „wyrób” oznacza wyrób zdefiniowany w art. 3 pkt 3 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006;

3) „substancja” oznacza substancję zdefiniowaną w art. 3 pkt 1 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006;

4) „mieszanina” oznacza mieszaninę zdefiniowaną w art. 3 pkt 2 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006;

5) „produkcja” oznacza produkcję zdefiniowaną w art. 3 pkt 8 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006;

6) „stosowanie” oznacza stosowanie zdefiniowane w art. 3 pkt 24 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006;

7) „import” oznacza import zdefiniowany w art. 3 pkt 10 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006;

8) „odpady” oznaczają odpady zdefiniowane w art. 3 pkt 1 dyrektywy 2008/98/WE;

▼B

9) „unieszkodliwianie” oznacza unieszkodliwianie zdefiniowane w art. 3 pkt 19 dyrektywy 2008/98/WE;

10) „odzysk” oznacza odzysk zdefiniowany w art. 3 pkt 15 dyrektywy 2008/98/WE;

11) „półprodukt wykorzystywany w systemie zamkniętej instalacji” oznacza substancję, która jest produkowana, zużywana lub stosowana do przetwarzania chemicznego w celu przekształcenia jej w inną substancję („synteza”), w przypadku gdy produkcja półproduktu i synteza jednej lub więcej innych substancji z tego półproduktu odbywają się w tym samym miejscu, prowadzone są przez jeden podmiot prawny lub kilka podmiotów prawnych, w warunkach ściśle kontrolowanych w taki sposób, że za pomocą środków technicznych rygorystycznie zapobiega się rozprzestrzenianiu się półproduktu na wszystkich etapach jego istnienia;

12) „niezamierzone zanieczyszczenie śladowe” oznacza zawartość substancji, która jest obecna przypadkowo w minimalnej ilości, poniżej której nie można tej substancji w znaczący sposób zastosować, oraz powyżej granicy wykrywalności za pomocą istniejących metod wykrywania, aby umożliwić kontrolę i egzekwowanie;

13) „zapasy” oznaczają substancje, mieszaniny lub wyroby zgromadzone przez posiadacza, składające się z jednej z substancji wymienionych w załączniku I lub II lub zawierające tę substancję.;

Artykuł 3

Kontrola produkcji, wprowadzania do obrotu i stosowania oraz wymienianie substancji

1. Zakazuje się produkcji, wprowadzania do obrotu i stosowania substancji wymienionych w załączniku I w postaci samoistnej, w mieszaninach lub w wyrobach, z zastrzeżeniem art. 4.

2. Ogranicza się produkcję, wprowadzanie do obrotu i stosowanie substancji wymienionych w załączniku II w postaci samoistnej, w mieszaninach lub w wyrobach, z zastrzeżeniem art. 4.

3. W systemach ocen i zezwoleń dotyczących istniejących i nowych substancji w ramach odpowiednich aktów prawnych Unii państwa członkowskie i Komisja uwzględniają kryteria określone w pkt 1 załącznika D do konwencji, a także przyjmują stosowne środki w celu kontroli istniejących substancji i zapobieżenia produkcji, wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu nowych substancji, które wykazują cechy TZO.

4. Podczas przygotowywania – zgodnie z art. 218 ust. 9 TFUE – wniosku do Rady dotyczącego umieszczenia substancji w wykazie zgodnie z postanowieniami konwencji Komisję wspiera Europejska Agencja Chemikaliów („Agencja”) ustanowiona rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006, o czym mowa w art. 8 ust. 1 lit. c). Właściwe organy państw członkowskich mogą przekazywać Komisji wnioski dotyczące umieszczenia w wykazie. Na kolejnych etapach procedury umieszczania w wykazie Agencja udziela wsparcia Komisji i właściwym organom państw członkowskich, o czym mowa w art. 8 ust. 1 lit. e).

▼B

5. Na wszystkich etapach procedury, o której mowa w ust. 3 i 4, Komisja i Agencja współpracują z właściwymi organami państw członkowskich i przekazują im informacje.

6. Odpady składające się z substancji wymienionej w załączniku IV, zawierające taką substancję lub nią zanieczyszczone zostały uregulowane w art. 7.

Artykuł 4

Wyłączenia ze środków kontroli

1. Artykułu 3 nie stosuje się w przypadku:

a) substancji wykorzystywanej w badaniach laboratoryjnych lub jako substancja odniesienia;

b) substancji obecnej jako niezamierzone zanieczyszczenie śladowe, jak określono w odpowiednich pozycjach w załączniku I lub II, w substancjach, mieszaninach lub wyrobach.

2. W odniesieniu do substancji dodanej do załącznika I lub II po dniu 15 lipca 2019 r. art. 3 nie stosuje się przez okres sześciu miesięcy, jeśli substancja ta jest obecna w wyrobach wyprodukowanych przed dniem lub w dniu, w którym niniejsze rozporządzenie zacznie mieć zastosowanie do tej substancji.

Artykułu 3 nie stosuje się w przypadku substancji obecnej w wyrobach, które są już w użyciu przed dniem lub w dniu, w którym niniejsze rozporządzenie lub rozporządzenie (WE) nr 850/2004 zaczęły mieć zastosowanie do tej substancji, w zależności od tego, co nastąpiło wcześniej.

Niezwłocznie po uzyskaniu informacji o wyrobach, o których mowa w akapicie pierwszym i drugim państwo członkowskie powiadamia o tym fakcie Komisję oraz Agencję.

W każdym przypadku gdy Komisja otrzyma taką informację lub dowie się w inny sposób o takich wyrobach, w stosownych przypadkach powiadamia bezzwłocznie o tym fakcie Sekretariat Konwencji.

3. Jeśli dana substancja wymieniona jest w części A załącznika I lub części A załącznika II, państwo członkowskie, które chce zezwolić, do czasu upłynięcia terminu określonego w odpowiednim załączniku, na produkcję i stosowanie tej substancji jako półproduktu wykorzystywanego w systemie zamkniętej instalacji, powiadamia o tym Sekretariat Konwencji.

Takiego zgłoszenia można dokonać tylko wtedy, gdy spełnione są następujące warunki:

a) na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy Komisji dokonano adnotacji w odpowiednim załączniku w drodze aktu delegowanego przyjętego na podstawie akapitu czwartego;

b) producent wykaże właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym producent ma siedzibę, że w trakcie procesu produkcyjnego substancja zostanie przekształcona w jedną lub kilka innych substancji, które nie wykazują cech TZO, i zapewni za pomocą środków technicznych rygorystyczne zapobieganie jej rozprzestrzenianiu się na wszystkich etapach jej istnienia;

▼B

c) producent wykaże właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym producent ma siedzibę, że dana substancja jest półproduktem wykorzystywanym w systemie zamkniętej instalacji oraz że nie oczekuje się narażenia ludzi ani środowiska na kontakt ze znaczącymi ilościami substancji podczas jej produkcji i stosowania;

d) producent przekaże państwu członkowskiemu szczegółowe informacje o faktycznej lub szacunkowej łącznej wielkości produkcji i zakresie stosowania przedmiotowej substancji oraz o charakterze procesu w systemie zamkniętej instalacji, a także poda wielkość wszelkiego nieprzekształconego i zanieczyszczenia śladowego TZO stanowiącego materiał wyjściowy, w końcowej substancji lub mieszaninie lub końcowym wyrobie.

W ciągu jednego miesiąca po przekazaniu zgłoszenia Sekretariatowi Konwencji państwo członkowskie przekazuje je pozostałym państwom członkowskim, Komisji i Agencji i podaje szczegółowe dane na temat faktycznej lub szacunkowej łącznej wielkości produkcji lub zakresu stosowania przedmiotowej substancji oraz charakteru procesu w systemie zamkniętej instalacji, a także określa wielkość wszelkiego nieprzekształconego i niezamierzonego zanieczyszczenia śladowego TZO stanowiącego materiał wyjściowy, w końcowej substancji lub mieszaninie lub końcowym wyrobie.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 18 w celu zmiany załączników I i II poprzez wprowadzenie wyraźnej adnotacji w celu umożliwienia produkcji i stosowania substancji wymienionej w części A odpowiedniego załącznika jako półproduktu wykorzystywanego w systemie zamkniętej instalacji, oraz zmiany terminów w takich adnotacjach w przypadkach gdy po przekazaniu powtórnego zgłoszenia Sekretariatowi Konwencji przez zainteresowane państwo członkowskie udzielona zostanie na podstawie konwencji wyraźna lub milcząca zgoda na dalszą produkcję lub stosowanie substancji przez kolejny okres.

4. Odpady składające się z jednej z substancji wymienionych w załączniku IV, zawierające taką substancję lub nią zanieczyszczone zostały uregulowane w art. 7.

Artykuł 5

Zapasy

1. Posiadacz zapasów składających się z jednej z substancji wymienionych w załączniku I lub II, której stosowanie nie jest dozwolone, lub zapasów zawierających taką substancję, gospodaruje takimi zapasami jak odpadami zgodnie z art. 7.

2. Posiadacz zapasów w ilości większej niż 50 kg składających się z jednej z substancji wymienionych w załączniku I lub II, której stosowanie jest dozwolone, lub zawierających taką substancję, przekazuje właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym taki zapas się znajduje, informacje na temat charakteru i rozmiarów tych zapasów. Takie informacje przekazuje się w terminie 12 miesięcy od dnia, w którym niniejsze rozporządzenie lub rozporządzenie (WE) nr 850/2004 zaczęły mieć zastosowanie do tej substancji, w zależności od tego, co nastąpiło wcześniej dla posiadacza, i od odpowiednich zmian do załącznika I lub II, a następnie corocznie, aż do terminu określonego w załączniku I lub II.

▼B

Posiadacz gospodaruje zapasami w sposób bezpieczny, wydajny i przyjazny dla środowiska, zgodnie z progami i wymogami określonymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/18/UE ([1]) oraz podejmując wszelkie stosowne działania, aby zapewnić gospodarowanie zapasami w sposób służący ochronie zdrowia ludzkiego i środowiska.

3. Państwa członkowskie monitorują wykorzystanie zgłoszonych zapasów i gospodarowanie nimi.

Artykuł 6

Redukcja, minimalizacja i eliminacja uwalniania

1. W terminie dwóch lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia lub rozporządzenia (WE) nr 850/2004, w zależności od tego, co nastąpiło wcześniej, państwa członkowskie, zgodnie z zobowiązaniami wynikającymi z konwencji i protokołu, opracowują spisy substancji wymienionych w załączniku III uwalnianych do powietrza, wody i gleby, a następnie utrzymują takie spisy.

2. Państwa członkowskie przedstawiają Komisji, Agencji i pozostałym państwom członkowskim, jako część krajowych planów wdrażania i na podstawie art. 9, swoje plany działań w odniesieniu do środków mających na celu identyfikację, oznaczanie i minimalizację łącznych uwolnień substancji wymienionych w załączniku III, jak wskazano w ich spisach sporządzonych zgodnie z zobowiązaniami wynikającymi z konwencji, tak aby uwolnienia te zostały jak najszybciej wyeliminowane, jeżeli jest to wykonalne.

Takie plany działań obejmują środki wspierające opracowanie, a tam, gdzie uznane to będzie za stosowne, również nakładające obowiązek stosowania zastępczych lub zmodyfikowanych substancji, mieszanin, wyrobów i procesów w celu zapobieżenia powstawaniu i uwalnianiu substancji wymienionych w załączniku III.

3. Podczas rozpatrywania wniosków dotyczących budowy nowych zakładów lub znacznej modyfikacji istniejących zakładów, w których stosuje się procesy wiążące się z uwalnianiem substancji chemicznych wymienionych w załączniku III, państwa członkowskie, nie naruszając przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE ([2]), biorą pod uwagę w pierwszym rzędzie alternatywne procesy, techniki lub praktyki, które cechują się podobną użytecznością, lecz nie powodują powstawania ani uwalniania substancji wymienionych w załączniku III.

Artykuł 7

Gospodarowanie odpadami

1. Producenci i posiadacze odpadów podejmują wszelkie racjonalne starania, by uniknąć, w miarę możliwości, zanieczyszczenia tych odpadów substancjami wymienionymi w załączniku IV.

([1]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/18/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie kontroli zagrożeń poważnymi awariami związanymi z substancjami niebezpiecznymi, zmieniająca, a następnie uchylająca dyrektywę Rady 96/82/WE (Dz.U. L 197 z 24.7.2012, s. 1).

([2]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17).

▼B

2. Niezależnie od przepisów dyrektywy Rady 96/59/WE ([3]) odpady składające się z jednej z substancji wymienionej w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia, zawierające ją lub nią zanieczyszczone są unieszkodliwiane lub odzyskiwane bez nieuzasadnionej zwłoki i zgodnie z przepisami części 1 załącznika V do niniejszego rozporządzenia, w sposób zapewniający zniszczenie lub nieodwracalne przekształcenie zawartości TZO tak, aby pozostałe odpady i uwolnienia nie wykazywały cech TZO.

Podczas procesów unieszkodliwiania lub odzysku od odpadów można oddzielić substancje wymienione w załączniku IV, pod warunkiem że substancje te zostaną następnie unieszkodliwione zgodnie z przepisami akapitu pierwszego.

3. Procesy unieszkodliwiania lub odzysku, których wynikiem może być odzyskanie, recykling, regeneracja lub ponowne użycie substancji wymienionych w załączniku IV w postaci samoistnej, są zakazane.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2:

a) odpady zawierające jakąkolwiek substancję wymienioną w załączniku IV lub przez nią zanieczyszczone mogą być unieszkodliwiane lub odzyskiwane w inny sposób zgodnie ze stosownymi przepisami Unii, pod warunkiem że zawartość wymienionych substancji w odpadach jest niższa od dopuszczalnych wartości stężenia określonych w załączniku IV;

b) państwo członkowskie lub właściwy organ wyznaczony przez to państwo członkowskie może, w wyjątkowych przypadkach, zezwolić na obchodzenie się w inny sposób z odpadami wymienionymi w części 2 załącznika V, zawierającymi substancję lub zanieczyszczonymi substancją wymienioną w załączniku IV w stopniu nieprzekraczającym dopuszczalnych wartości stężenia określonych w części 2 załącznika V, zgodnie z metodą wymienioną w części 2 załącznika V, pod warunkiem że spełnione są następujące warunki:

   (i) zainteresowany posiadacz wykazał, zgodnie z wymogami właściwego organu zainteresowanego państwa członkowskiego, że dekontaminacja odpadów w odniesieniu do substancji wymienionych w załączniku IV nie jest wykonalna oraz że zniszczenie lub nieodwracalne przekształcenie zawartości TZO, wykonane zgodnie z najlepszą praktyką w zakresie ochrony środowiska lub najlepszymi dostępnymi technikami, nie jest rozwiązaniem pożądanym ze względu na ochronę środowiska, a właściwy organ wyraził następnie zgodę na przeprowadzenie alternatywnej operacji;

   (ii) zainteresowany posiadacz przekazał właściwemu organowi informacje na temat zawartości TZO w odpadach;

   (iii) operacja ta jest zgodna z odpowiednimi przepisami Unii i z warunkami ustanowionymi w odpowiednich dodatkowych środkach, o których mowa w ust. 5;

([3]) Dyrektywa Rady 96/59/WE z dnia 16 września 1996 r. w sprawie unieszkodliwiania polichlorowanych bifenyli i polichlorowanych trifenyli (PCB/PCT) (Dz.U. L 243 z 24.9.1996, s. 31).

▼B

(iv) zainteresowane państwo członkowskie poinformowało pozostałe państwa członkowskie, Agencję i Komisję o zezwoleniu, którego udzieliło, oraz o jego uzasadnieniu.

5. W stosownych przypadkach i przy uwzględnieniu rozwoju technicznego i odnośnych wytycznych i decyzji międzynarodowych oraz zezwoleń udzielonych przez państwo członkowskie lub właściwy organ wyznaczony przez to państwo członkowskie zgodnie z ust. 4 i załącznikiem V Komisja może przyjąć akty wykonawcze dotyczące stosowania niniejszego artykułu. W szczególności Komisja może określić format informacji, które mają być przekazywane przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 4 lit. b) ppkt (iv). Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 20 ust. 3.

6. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby zapewnić zgodnie z art. 17 dyrektywy 2008/98/WE kontrolę i śledzenie obiegu odpadów zawierających substancję lub zanieczyszczonych substancją wymienioną w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 8

Zadania Agencji i forum

1. Agencja, oprócz zadań powierzonych jej na mocy art. 9, 10, 11, 13 i 17, wykonuje następujące zadania:

a) w porozumieniu z Komisją, udziela wyznaczonym właściwym organom państw członkowskich i członkom forum wymiany informacji o egzekwowaniu przepisów ustanowionego rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006 („forum”), a w stosownych przypadkach także zainteresowanym podmiotom, pomocy oraz wytycznych technicznych i naukowych w celu zapewnienia skutecznego stosowania niniejszego rozporządzenia;

b) na wniosek dostarcza Komisji informacji technicznych i naukowych oraz wspiera ją w celu zapewnienia skutecznego wdrażania niniejszego rozporządzenia;

c) udziela Komisji wsparcia technicznego i naukowego oraz informacji dotyczących substancji, które mogą spełniać kryteria umieszczenia w wykazie w konwencji lub protokole, z uwzględnieniem w stosownych przypadkach wyników pochodzących z istniejących systemów ocen, o których mowa w art. 3 ust. 3;

d) publikuje na swojej stronie internetowej komunikat, że Komisja przygotuje wniosek dotyczący umieszczenia danej substancji w wykazie, wzywa wszystkie zainteresowane strony do zgłaszania uwag w terminie ośmiu tygodni i publikuje te uwagi na swojej stronie internetowej;

e) udziela Komisji i państwom członkowskim wsparcia technicznego i naukowego przy przygotowywaniu i wykonywaniu przeglądu profilu ryzyka i oceny zarządzania ryzykiem substancji objętej konwencją, wzywa wszystkie zainteresowane strony do zgłaszania uwag lub dodatkowych informacji lub zarówno uwag, jak i informacji, w terminie ośmiu tygodni i publikuje te uwagi na swojej stronie internetowej;

▼B

f) na wniosek udziela Komisji wsparcia technicznego i naukowego przy wdrażaniu i dalszym rozwoju konwencji, w szczególności w odniesieniu do Komitetu ds. Przeglądu Trwałych Zanieczyszczeń Organicznych;

g) gromadzi, rejestruje, przetwarza i udostępnia Komisji i właściwym organom państw członkowskich wszystkie informacje otrzymane lub dostępne na podstawie art. 4 ust. 2 i 3, art. 7 ust. 4 lit. b) ppkt (iv), art. 9 ust. 2 i art. 13 ust. 1. W przypadku, gdy takie informacje nie są poufne, Agencja udostępnia je publicznie na swojej stronie internetowej informacje oraz ułatwia wymianę informacji z odpowiednimi platformami informacyjnymi, takimi jak te, o których mowa w art. 13 ust. 2;

h) tworzy i utrzymuje na swojej stronie internetowej sekcje dotyczące wszelkich kwestii związanych z wdrażaniem niniejszego rozporządzenia.

2. Forum wykorzystywane jest do koordynowania sieci organów państw członkowskich odpowiedzialnych za egzekwowanie przepisów niniejszego rozporządzenia.

Członkowie forum powołani przez państwo członkowskie zapewniają odpowiednią koordynację pomiędzy zadaniami forum i pracą właściwego organu ich państwa członkowskiego.

W sprawach związanych z odpadami forum angażuje organy państw członkowskich odpowiedzialne za egzekwowanie prawa z zakresu odpadów.

3. Sekretariat Agencji wykonuje zadania przydzielone Agencji na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 9

Plany wdrażania

1. Podczas przygotowywania i aktualizowania krajowych planów wdrażania państwa członkowskie, zgodnie z ich wewnętrznymi procedurami, stwarzają społeczeństwu na wczesnym etapie rzeczywiste możliwości uczestniczenia w tym procesie.

2. Niezwłocznie po przyjęciu krajowego planu wdrażania zgodnie z zobowiązaniami wynikającymi z konwencji państwo członkowskie udostępnia publicznie ten plan i przekazuje informacje o jego publikacji Komisji, Agencji i pozostałym państwom członkowskim.

3. Podczas przygotowywania i aktualizowania planów wdrażania przez państwa członkowskie Komisja, wspierana przez Agencję, i państwa członkowskie wymieniają, w stosownych przypadkach, informacje na temat ich treści, w tym informacje na temat środków podjętych na poziomie krajowym w celu identyfikacji i oceny terenów zanieczyszczonych TZO.

4. Komisja, wspierana przez Agencję, utrzymuje plan wykonania zobowiązań Unii wynikających z konwencji oraz publikuje ten plan, dokonuje jego przeglądu i odpowiednio go uaktualnia w stosownych przypadkach.

▼B

Artykuł 10

Monitorowanie

1. Komisja, wspierana przez Agencję, oraz państwa członkowskie ustanawiają lub w stosownych przypadkach utrzymują, w ścisłej współpracy i zgodnie z aktualnym stanem rozwoju wiedzy i umiejętności, stosowne programy i mechanizmy regularnego przekazywania porównywalnych danych uzyskanych z monitorowania obecności w środowisku substancji wymienionych w części A załącznika III. Przy ustanawianiu lub utrzymywaniu takich programów i mechanizmów uwzględnia się w należyty sposób zmiany wprowadzone w protokole i w konwencji.

2. Komisja regularnie ocenia ewentualną potrzebę obowiązkowego monitorowania substancji wymienionej w części B załącznika III. W świetle takiej oceny i wszelkich danych udostępnionych jej przez państwa członkowskie Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 18 dotyczących zmiany załącznika III w celu przeniesienia, w stosownych przypadkach, substancji z części B załącznika III do części A tego załącznika.

Artykuł 11

Wymiana informacji

1. Komisja, Agencja i państwa członkowskie ułatwiają i podejmują, wewnątrz Unii i z państwami trzecimi, wymianę informacji dotyczących redukcji, minimalizacji lub, tam gdzie jest to możliwe, wyeliminowania produkcji, stosowania i uwalniania TZO oraz informacji dotyczących alternatyw dla tych substancji, wskazując przy tym na związane z takimi alternatywami ryzyko oraz koszty ekonomiczne i społeczne.

2. W odniesieniu do TZO Komisja, Agencja i państwa członkowskie w stosownych przypadkach wspierają i ułatwiają:

a) realizację programów na rzecz kształtowania świadomości, w tym dotyczących skutków tych substancji i ich alternatyw dla zdrowia i środowiska, jak również redukcji lub wyeliminowania ich produkcji, stosowania i uwalniania, a w szczególności programów skierowanych do:

   (i) decydentów i osób kształtujących politykę;

   (ii) szczególnie wrażliwych grup społecznych;

b) informowanie społeczeństwa;

c) prowadzenie szkoleń, w tym szkoleń pracowników, naukowców, wychowawców, personelu technicznego i kadr zarządzających.

3. Bez uszczerbku dla rozporządzeń (WE) nr 1049/2001 i (WE) nr 1367/2006 oraz dyrektywy 2003/4/WE informacje dotyczące zdrowia i bezpieczeństwa ludzi oraz środowiska nie mogą być uznawane za poufne. Wymieniając informacje z krajami trzecimi, Komisja, Agencja i państwa członkowskie zapewniają ochronę informacji poufnych zgodnie z prawem Unii.

▼B

Artykuł 12

Pomoc techniczna

Zgodnie z art. 12 i 13 konwencji Komisja i państwa członkowskie współpracują w dostarczaniu na czas odpowiedniej pomocy technicznej i finansowej państwom rozwijającym się i państwom przechodzącym transformację gospodarczą, by wesprzeć je – na ich wniosek i w ramach dostępnych zasobów oraz z uwzględnieniem szczególnych potrzeb tych państw – w rozwijaniu i zwiększaniu ich zdolności do pełnego wykonania zobowiązań wynikających z konwencji. Takie wsparcie można również przekazać za pośrednictwem ośrodków regionalnych ustanowionych zgodnie z konwencją, organizacji pozarządowych lub Agencji.

Artykuł 13

Monitorowanie wdrażania

1. Nie naruszając przepisów dyrektyw 2003/4/WE i 2007/2/WE, państwa członkowskie sporządzają i publikują sprawozdanie zawierające:

a) informacje na temat stosowania niniejszego rozporządzenia, w tym informacje dotyczące działań w zakresie egzekwowania, naruszeń i kar;

b) informacje opracowane na podstawie zgłoszeń otrzymanych zgodnie z art. 4 ust. 2 i 3, art. 5 ust. 2 i art. 7 ust. 4 lit. b) ppkt (iv);

c) informacje opracowane na podstawie spisów uwolnień sporządzonych zgodnie z art. 6 ust. 1;

d) informacje na temat wdrażania zgodnie z krajowymi planami wdrażania sporządzonymi na podstawie art. 9 ust. 2;

e) informacje na temat obecności w środowisku substancji wymienionych w części A załącznika III, opracowane na podstawie art. 10;

f) roczne dane z monitorowania i dane statystyczne na temat rzeczywistej lub szacunkowej łącznej produkcji i wprowadzania do obrotu substancji wymienionych w załączniku I lub II, w tym odpowiednie wskaźniki, mapy poglądowe, sprawozdania.

Państwa członkowskie aktualizują sprawozdanie, o ile dostępne są nowe dane lub informacje, a w każdym razie nie rzadziej niż co trzy lata.

Państwa członkowskie zapewniają Komisji i Agencji dostęp do informacji zawartych w tych sprawozdaniach.

2. W przypadku gdy państwo członkowskie udostępnia informacje, o których mowa w ust. 1 lit. e), na platformie informacyjnej monitorowania chemikaliów, podaje ten fakt w sprawozdaniu i uznaje się, że wypełniło ono obowiązki sprawozdawcze zapisane w tej literze.

▼B

W przypadku gdy informacje, o których mowa w ust. 1 lit. e), znajdują się w sprawozdaniu państwa członkowskiego przekazanym Agencji, Agencja korzysta z platformy informacyjnej monitorowania chemikaliów, gdzie zestawia, przechowuje i udostępnia te informacje.

3. Z częstotliwością ustaloną przez Konferencję Stron Konwencji Komisja z pomocą Agencji i na podstawie informacji przekazanych Agencji przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 1 lit. f) opracowuje sprawozdanie dotyczące substancji wymienionych w konwencji i przekazuje je Sekretariatowi Konwencji.

4. Agencja sporządza i publikuje unijne sprawozdanie z przeglądu na podstawie danych, o których mowa w ust. 1 i 2, opublikowanych lub zgłoszonych przez państwa członkowskie. Unijne sprawozdanie z przeglądu obejmuje w stosownych przypadkach wskaźniki rezultatów, skutków i oddziaływania niniejszego rozporządzenia, unijne mapy poglądowe oraz sprawozdania państw członkowskich. Agencja aktualizuje unijne sprawozdanie z przeglądu co najmniej co sześć miesięcy lub na wniosek Komisji.

5. Komisja może przyjmować akty wykonawcze dotyczące minimalnego zakresu informacji, które należy przekazywać zgodnie z ust. 1, w tym definicji odpowiednich wskaźników, map poglądowych i sprawozdań, o których mowa w ust. 1 lit. f). Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 20 ust. 3.

Artykuł 14

Kary

Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące kar za naruszanie niniejszego rozporządzenia i podejmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia stosowania tych kar. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Jeżeli państwa członkowskie nie zrobiły tego przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, zgłaszają te przepisy i środki Komisji nie później niż w dniu 16 lipca 2020 r. oraz bezzwłocznie zgłaszają jej późniejsze zmiany.

Artykuł 15

Zmiana załączników

1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 18 aktów delegowanych dotyczących zmiany załączników I, II i III do niniejszego rozporządzenia w celu dostosowania ich do zmian w wykazie substancji zawartym w załącznikach do konwencji lub do protokołu, na podstawie poparcia przez Unię danej zmiany w drodze decyzji Rady przyjętej zgodnie z art. 218 ust. 9 TFUE, lub zmiany istniejących pozycji lub przepisów zawartych w załącznikach I i II do niniejszego rozporządzenia w celu dostosowania ich do postępu naukowo-technicznego.

Za każdym razem gdy Komisja zmienia załącznik I, II lub III do niniejszego rozporządzenia, przyjmuje odrębny akt delegowany dla każdej substancji.

▼B

2. Komisja prowadzi stały przegląd załączników IV i V, a w stosownych przypadkach przedstawia wnioski ustawodawcze dotyczące zmiany tych załączników w celu dostosowania ich do zmian w wykazie substancji zawartym w załącznikach do konwencji lub do protokołu lub zmiany istniejących pozycji lub przepisów zawartych w załącznikach do niniejszego rozporządzenia w celu dostosowania ich do postępu naukowo-technicznego.

Artykuł 16

Budżet Agencji

1. Na potrzeby niniejszego rozporządzenia przychody Agencji składają się z:

a) dotacji unijnej zapisanej w budżecie ogólnym Unii (sekcja „Komisja”);

b) dobrowolnych wkładów państw członkowskich.

2. Przychody i wydatki na działania wynikające niniejszego rozporządzenia są połączone z przychodami i wydatkami dotyczącymi działań na mocy rozporządzenia (UE) nr 649/2012 i są uwzględniane w tej samej sekcji w budżecie Agencji. Przychody Agencji, o których mowa w ust. 1, są wykorzystywane do wykonywania jej zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 17

Formaty i oprogramowanie do publikowania lub zgłaszania informacji

Agencja określa we współpracy z państwami członkowskimi formaty i oprogramowanie do publikowania lub zgłaszania danych przez państwa członkowskie na podstawie niniejszego rozporządzenia i udostępnia je nieodpłatnie na swojej stronie internetowej. W odniesieniu do zbiorów danych przestrzennych i usług dotyczących danych przestrzennych państwa członkowskie i Agencja opracowują formaty zgodnie z wymogami dyrektywy 2007/2/WE. Państwa członkowskie i inne podmioty podlegające niniejszemu rozporządzeniu korzystają z tych formatów i oprogramowania przy zarządzaniu swoimi danymi lub wymianie danych z Agencją.

Artykuł 18

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 4 ust. 3, art. 10 ust. 2 i art. 15 ust. 1, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 15 lipca 2019 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

▼B

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 4 ust. 3, art. 10 ust. 2 i art. 15 ust. 1, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 4 ust. 3, art. 10 ust. 2 i art. 15 ust. 1 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 19

Właściwe organy

Każde państwo członkowskie wyznacza właściwy organ lub właściwe organy odpowiedzialne za realizację zadań administracyjnych i egzekwowanie wymagane niniejszym rozporządzeniem. Informuje ono Komisję o wyznaczeniu takich organów nie później niż trzy miesiące od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, chyba że już to uczyniło przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, oraz informuje Komisję o każdej zmianie wyznaczonego właściwego organu.

Artykuł 20

Procedura komitetowa

1. W sprawach innych niż wskazane w ust. 2 Komisję wspomaga komitet ustanowiony na mocy art. 133 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W sprawach dotyczących odpadów Komisję wspomaga komitet ustanowiony na mocy art. 39 dyrektywy 2008/98/WE. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

▼B

Artykuł 21

Uchylenie

Rozporządzenie (WE) nr 850/2004 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji znajdującą się w załączniku VII.

Artykuł 22

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

Część A

Substancje wymienione w konwencji i w protokole oraz substancje wymienione tylko w konwencji

Substancja	Nr CAS	Nr WE	Szczególne wyłączenie w odniesieniu do stosowania jako półprodukt lub inna specyfikacja
Eter tetrabromodifenylu $C_{12}H_6Br_4O$	40088-47-9 i inne	254-787-2 i inne	1. Do celów niniejszej pozycji art. 4 ust. 1 lit. b) ma zastosowanie do stężenia eteru tetrabromodifenylu równego 10 mg/kg lub mniejszego od tej wartości (wagowo 0,001 %), jeżeli jest on obecny w substancjach. 2. Do celów pozycji dotyczących tetra-, penta-, heksa-, hepta- i dekaBDE art. 4 ust. 1 lit. b) ma zastosowanie do sumy stężeń tych substancji do 500 mg/kg, jeżeli są one obecne w mieszaninach lub wyrobach, z zastrzeżeniem przeglądu i oceny przeprowadzonych przez Komisję do dnia 16 lipca 2021 r. W przeglądzie tym ocenia się między innymi wszelkie istotne skutki dla zdrowia i środowiska. ►C1 3. Na zasadzie odstępstwa zezwala się na produkcję, wprowadzanie do obrotu i stosowanie: sprzętu elektrycznego i elektronicznego objętego zakresem dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/65/UE ([1]). ◄ 4. Zezwala się na stosowanie wyrobów zawierających eter tetrabromodifenylu będących już w użyciu w Unii przed dniem 25 sierpnia 2010 r. Do tych wyrobów ma zastosowanie art. 4 ust. 2 akapit trzeci i czwarty.
Eter pentabromodifenylu $C_{12}H_5Br_5O$	32534-81-9 i inne	251-084-2 i inne	1. Do celów niniejszej pozycji art. 4 ust. 1 lit. b) ma zastosowanie do stężenia eteru pentabromodifenylu równego 10 mg/kg lub mniejszego od tej wartości (wagowo 0,001 %), jeżeli jest on obecny w substancjach. 2. Do celów pozycji dotyczących tetra-, penta-, heksa-, hepta- i dekaBDE art. 4 ust. 1 lit. b) ma zastosowanie do sumy stężeń tych substancji do 500 mg/kg, jeżeli są one obecne w mieszaninach lub wyrobach, z zastrzeżeniem przeglądu i oceny przeprowadzonych przez Komisję do dnia 16 lipca 2021 r. W przeglądzie tym ocenia się między innymi wszelkie istotne skutki dla zdrowia i środowiska. 3. Na zasadzie odstępstwa zezwala się na produkcję, wprowadzanie do obrotu i stosowanie następujących produktów: sprzętu elektrycznego i elektronicznego objętego zakresem dyrektywy 2011/65/UE. 4. Zezwala się na stosowanie wyrobów zawierających eter pentabromodifenylu będących już w użyciu w Unii przed dniem 25 sierpnia 2010 r. Do tych wyrobów ma zastosowanie art. 4 ust. 2 akapit trzeci i czwarty.
Eter heksabromodifenylu $C_{12}H_4Br_6O$	36483-60-0 i inne	253-058-6 i inne	1. Do celów niniejszej pozycji art. 4 ust. 1 lit. b) ma zastosowanie do stężenia eteru heksabromodifenylu równego 10 mg/kg lub mniejszego od tej wartości (wagowo 0,001 %), jeżeli jest on obecny w substancjach.

▼B

Substancja	Nr CAS	Nr WE	Szczególne wyłączenie w odniesieniu do stosowania jako półprodukt lub inna specyfikacja
			2. Do celów pozycji dotyczących tetra-, penta-, heksa-, hepta- i dekaBDE art. 4 ust. 1 lit. b) ma zastosowanie do sumy stężeń tych substancji do 500 mg/kg, jeżeli są one obecne w mieszaninach lub wyrobach, z zastrzeżeniem przeglądu i oceny przeprowadzonych przez Komisję do dnia 16 lipca 2021 r. W przeglądzie tym ocenia się między innymi wszelkie istotne skutki dla zdrowia i środowiska. 3. Na zasadzie odstępstwa zezwala się na produkcję, wprowadzanie do obrotu i stosowanie: sprzętu elektrycznego i elektronicznego objętego zakresem dyrektywy 2011/65/UE. 4. Zezwala się na stosowanie wyrobów zawierających eter heksabromodifenylu będących już w użyciu w Unii przed dniem 25 sierpnia 2010 r. Do tych wyrobów ma zastosowanie art. 4 ust. 2 akapit trzeci i czwarty.
Eter heptabromodifenylu $C_{12}H_3Br_7O$	68928-80-3 i inne	273-031-2 i inne	1. Do celów niniejszej pozycji art. 4 ust. 1 lit. b) ma zastosowanie do stężenia eteru heptabromodifenylu równego 10 mg/kg lub mniejszego od tej wartości (wagowo 0,001 %), jeżeli jest on obecny w substancjach. 2. Do celów pozycji dotyczących tetra-, penta-, heksa-, hepta- i dekaBDE art. 4 ust. 1 lit. b) ma zastosowanie do sumy stężeń tych substancji do 500 mg/kg, jeżeli są one obecne w mieszaninach lub wyrobach, z zastrzeżeniem przeglądu i oceny przeprowadzonych przez Komisję do dnia 16 lipca 2021 r. W przeglądzie tym ocenia się między innymi wszelkie istotne skutki dla zdrowia i środowiska. 3. Na zasadzie odstępstwa zezwala się na produkcję, wprowadzanie do obrotu i stosowanie: sprzętu elektrycznego i elektronicznego objętego zakresem dyrektywy 2011/65/UE. 4. Zezwala się na stosowanie wyrobów zawierających eter heptabromodifenylu będących już w użyciu w Unii przed dniem 25 sierpnia 2010 r. Do tych wyrobów ma zastosowanie art. 4 ust. 2 akapit trzeci i czwarty.
Eter bis(pentabromofenylowy) (eter dekabromodifenylu; dekaBDE)	1163-19-5	214-604-9	1. Do celów niniejszej pozycji art. 4 ust. 1 lit. b) ma zastosowanie do stężenia dekaBDE równego 10 mg/kg lub mniejszego od tej wartości (wagowo 0,001 %), jeżeli jest on obecny w substancjach. 2. Do celów pozycji dotyczących tetra-, penta-, heksa-, hepta- i dekaBDE art. 4 ust. 1 lit. b) ma zastosowanie do sumy stężeń tych substancji do 500 mg/kg, jeżeli są one obecne w mieszaninach lub wyrobach, z zastrzeżeniem przeglądu i oceny przeprowadzonych przez Komisję do dnia 16 lipca 2021 r. W przeglądzie tym ocenia się między innymi wszelkie istotne skutki dla zdrowia i środowiska.

▼B

Substancja	Nr CAS	Nr WE	Szczególne wyłączenie w odniesieniu do stosowania jako półprodukt lub inna specyfikacja
			3. Na zasadzie odstępstwa zezwala się na produkcję, wprowadzanie do obrotu i stosowanie dekaBDE do następujących celów, pod warunkiem że do grudnia 2019 r. państwa członkowskie przedstawią Komisji sprawozdanie zgodnie z konwencją: a) w produkcji statków powietrznych, dla których wystąpiono o przyznanie homologacji typu przed 2 marca 2019 r. i uzyskano ją przed grudniem 2022 r. – do 18 grudnia 2023 r. lub, jeżeli uzasadniona będzie dalsza potrzeba – do 2 marca 2027 r.; b) w produkcji części zamiennych do: (i) statków powietrznych, dla których wystąpiono o przyznanie homologacji typu przed 2 marca 2019 r. i uzyskano ją przed grudniem 2022 r., wyprodukowanych przed 18 grudnia 2023 r. lub, jeżeli uzasadniona będzie dalsza potrzeba, wyprodukowanych przed 2 marca 2027 r. – do końca okresu eksploatacji tych statków powietrznych; (ii) pojazdów silnikowych objętych zakresem dyrektywy 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([2]), wyprodukowanych przed 15 lipca 2019 r. – do 2036 r. lub do końca okresu eksploatacji tych pojazdów silnikowych, w zależności od tego, która z tych dat przypadnie wcześniej; c) sprzęt elektryczny i elektroniczny objęty zakresem dyrektywy 2011/65/UE. ►C1 4. Szczególne wyłączenia dotyczące części zamiennych do pojazdów silnikowych, o których mowa w pkt. 3 lit. b) ppkt (ii), mają zastosowanie do produkcji i stosowania komercyjnego dekaBDE w co najmniej jednej z następujących kategorii: ◄ a) zastosowania w mechanizmie napędowym i pod maską silnika, np. przewody masowe akumulatora, przewody połączeniowe akumulatora, rurki przenośnych układów klimatyzacji (MAC), mechanizmy napędowe, przepusty kolektora wydechowego spalin, izolacja pod maską silnika, przewody i wiązki przewodów instalacji elektrycznej pod maską silnika (okablowanie silnika itd.), czujniki prędkości, przewody giętkie, moduły wentylatora i czujniki spalania stukowego; b) zastosowania w układzie paliwowym, np. przewody paliwowe, zbiorniki paliwa oraz zbiorniki paliwa pod nadwoziem; c) urządzenia pirotechniczne i zastosowania, na które te urządzenia mają wpływ, np. przewody zapłonowe poduszki powietrznej, pokrycia siedzeń i tkaniny na siedzeniach (tylko gdy jest to istotne ze względu na zastosowanie poduszki powietrznej) oraz poduszki powietrzne (czołowe i boczne). 5. Zezwala się na stosowanie wyrobów zawierających dekaBDE będących już w użyciu w Unii przed dniem 15 lipca 2019 r. Do tych wyrobów ma zastosowanie art. 4 ust. 2 akapit trzeci i czwarty. 6. Bez uszczerbku dla stosowania innych unijnych przepisów dotyczących klasyfikacji, pakowania i oznakowania substancji i mieszanin wyroby, w których zastosowano dekaBDE, są oznakowane w całym cyklu życia za pomocą etykiety lub w inny sposób.

▼B

Substancja	Nr CAS	Nr WE	Szczególne wyłączenie w odniesieniu do stosowania jako półprodukt lub inna specyfikacja
			►C1 7. Zezwala się na wprowadzanie do obrotu i stosowanie wyrobów zawierających dekaBDE importowanych do celów określonych w szczególnych wyłączeniach w pkt. 3 do czasu wygaśnięcia tych wyłączeń. Pkt 6 stosuje się tak, jak gdyby wyroby takie wyprodukowano zgodnie z wyłączeniem określonym w pkt. 3. Wyroby takie będące już w użyciu przed datą wygaśnięcia odpowiednich wyłączeń mogą być nadal stosowane. ◄ 8. Na potrzeby niniejszej pozycji „statek powietrzny" oznacza: a) cywilny statek powietrzny wyprodukowany zgodnie z certyfikatem typu wydanym na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 ([3]) lub z zatwierdzeniem projektu wydanym na podstawie przepisów krajowych jednego z umawiających się państw ICAO, lub dla którego jedno z umawiających się państw ICAO wydało świadectwo zdatności do lotu zgodnie z załącznikiem 8 do konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym; b) wojskowy statek powietrzny.
Kwas perfluorooktanosulfonowy i jego pochodne (PFOS) $C_8F_{17}SO_2X$ (X = OH, sole metali (O-M+), halogenek, amid i inne pochodne, w tym polimery)	1763-23-1 2795-39-3 29457-72-5 29081-56-9 70225-14-8 56773-42-3 251099-16-8 4151-50-2 31506-32-8 1691-99-2 24448-09-7 307-35-7 i inne	217-179-8 220-527-1 249-644-6 249-415-0 274-460-8 260-375-3 223-980-3 250-665-8 216-887-4 246-262-1 206-200-6 i inne	1. Do celów niniejszej pozycji art. 4 ust. 1 lit. b) ma zastosowanie do stężenia PFOS równego 10 mg/kg lub mniejszego od tej wartości (wagowo 0,001 %), jeżeli jest on obecny w substancjach lub mieszaninach. 2. Do celów niniejszej pozycji art. 4 ust. 1 lit. b) ma zastosowanie do stężenia PFOS w półproduktach lub wyrobach, lub ich częściach, jeżeli stężenie PFOS jest niższe niż 0,1 % wagowo, obliczane w stosunku do masy strukturalnie lub mikrostrukturalnie odrębnych części zawierających PFOS, lub, w przypadku wyrobów włókienniczych bądź innych materiałów powlekanych, jeżeli ilość PFOS wynosi mniej niż 1 $\mu g/m^2$ powlekanego materiału. 3. Zezwala się na stosowanie wyrobów zawierających PFOS będących już w użyciu w Unii przed 25 sierpnia 2010 r. Do tych wyrobów ma zastosowanie art. 4 ust. 2 akapit trzeci i czwarty. ►M2 4. Jeżeli ilość uwalnianą do środowiska ograniczono do minimum, zezwala się na produkcję i wprowadzanie do obrotu do dnia 7 września 2025 r. do stosowania w charakterze filtrów mgły olejowej stosowanych w niedekoracyjnym twardym chromowaniu (VI) galwanicznym w układach zamkniętych. O ile państwa członkowskie, w których stosuje się PFOS, przedłożą Komisji do dnia 7 września 2024 r. sprawozdanie z postępów w eliminowaniu PFOS i uzasadnią ciągłą potrzebę korzystania z PFOS, Komisja dokona przeglądu konieczności przedłużenia odstępstwa dotyczącego tego zastosowania PFOS na okres nie dłuższy niż pięć lat do dnia 7 września 2025 r. ◄ Jeżeli takie odstępstwo dotyczy produkcji lub stosowania w instalacjach objętych zakresem dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE ([4]), zastosowanie mają odpowiednie najlepsze dostępne techniki zapobiegania emisji PFOS i minimalizowania jej opisane w informacjach publikowanych przez Komisję na podstawie art. 17 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2008/1/WE. ►M2 ——————— ◄

▼B

Substancja	Nr CAS	Nr WE	Szczególne wyłączenie w odniesieniu do stosowania jako półprodukt lub inna specyfikacja
			5. Jako metody badań służące do wykazania zgodności substancji, mieszanin i wyrobów z pkt. 1 i 2 stosowane są normy przyjęte przez Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN). Jako alternatywę dla norm CEN można stosować dowolną inną metodę badań, co do której użytkownik może wykazać podobną efektywność.
DDT (1,1,1-trichloro-2,2-bis(4-chlorofenylo) etan)	50-29-3	200-024-3	—
Chlordan	57-74-9	200-349-0	—
Heksachlorocykloheksan, łącznie z lindanem	58-89-9	200-401-2	—
	319-84-6	206-270-8	
	319-85-7	206-271-3	
	608-73-1	210-168-9	
Dieldryna	60-57-1	200-484-5	—
Endryna	72-20-8	200-775-7	—
Heptachlor	76-44-8	200-962-3	—
Endosulfan	115-29-7 959-98-8 33213-65-9	204-079-4	1. Zezwala się na wprowadzanie do obrotu i stosowanie wyrobów zawierających endosulfan będących już w użyciu do 10 lipca 2012 r. włącznie. 2. Do wyrobów, o których mowa w pkt 1, ma zastosowanie art. 4 ust. 2 akapit trzeci i czwarty.
Heksachlorobenzen	118-74-1	204-273-9	—
Chlordekon	143-50-0	205-601-3	—
Aldryna	309-00-2	206-215-8	—
Pentachlorobenzen	608-93-5	210-172-0	—
Polichlorowane bifenyle (PCB)	1336-36-3 i inne	215-648-1 i inne	Nie naruszając przepisów dyrektywy 96/59/WE, zezwala się na stosowanie wyrobów będących już w użyciu w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Tak szybko, jak to możliwe, ale nie później niż 31 grudnia 2025 r. państwa członkowskie identyfikują i wycofują z użycia urządzenia (np. transformatory, kondensatory lub inne zbiorniki zawierające ciekłe pozostałości) zawierające więcej niż 0,005 % i więcej niż 0,05 dm^3 PCB.

▼B

Substancja	Nr CAS	Nr WE	Szczególne wyłączenie w odniesieniu do stosowania jako półprodukt lub inna specyfikacja
Mireks	2385-85-5	219-196-6	—
Toksafen	8001-35-2	232-283-3	—
Heksabromobifenyl	36355-01-8	252-994-2	—
Heksabromocyklododekan „Heksabromocyklododekan” oznacza heksabromocyklododekan, 1,2,5,6,9,10-heksabromocyklododekan i jego główne diastereoizomery: alfa-heksabromocyklododekan, beta-heksabromocyklododekan i gamma-heksabromocyklododekan.	25637-99-4, 3194-55-6, 134237-50-6, 134237-51-7, 134237-52-8	247-148-4, 221-695-9	1. Do celów niniejszej pozycji art. 4 ust. 1 lit. b) ma zastosowanie do stężenia heksabromocyklododekanu równego 100 mg/kg lub mniejszego od tej wartości (wagowo 0,01 %), jeżeli jest on obecny w substancjach, mieszaninach lub wyrobach bądź wchodzi w skład wyrobów o zmniejszonej palności, z zastrzeżeniem przeglądu przeprowadzonego przez Komisję do 22 marca 2019 r. 2. Można nadal stosować wyroby z polistyrenu ekspandowanego zawierające heksabromocyklododekan będące już w użyciu w budynkach przed 21 lutego 2018 r. zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) 2016/293 ([5]) i decyzją wykonawczą Komisji 2016/C 12/06 ([6]) oraz wyroby z polistyrenu ekstrudowanego zawierające heksabromocyklododekan będące już w użyciu w budynkach przed 23 czerwca 2016 r. Do tych wyrobów ma zastosowanie art. 4 ust. 2 akapit trzeci i czwarty. 3. Bez uszczerbku dla stosowania innych unijnych przepisów dotyczących klasyfikacji, pakowania i oznakowania substancji i mieszanin wprowadzony do obrotu po 23 marca 2016 r. polistyren ekspandowany, w którym zastosowano heksabromocyklododekan, musi być oznakowany w całym cyklu życia za pomocą etykiety lub w inny sposób.
Heksachlorobutadien	87-68-3	201-765-5	1. Zezwala się na wprowadzanie do obrotu i stosowanie wyrobów zawierających heksachlorobutadien będących już w użyciu do 10 lipca 2012 r. włącznie. 2. Do wyrobów, o których mowa w pkt 1, ma zastosowanie art. 4 ust. 2 akapit trzeci i czwarty.
Pentachlorofenol oraz jego sole i estry	87-86-5 i inne	201-778-6 i inne	►M5 Do celów niniejszej pozycji art. 4 ust. 1 lit. b) ma zastosowanie do stężenia pentachlorofenolu oraz jego soli i estrów równego 5 mg/kg lub niższego od tej wartości (0,0005 % wagowo), jeżeli są one obecne w substancjach, mieszaninach lub wyrobach. ◄
Polichlorowane naftaleny ([7])	70776-03-3 i inne	274-864-4 i inne	1. Zezwala się na wprowadzanie do obrotu i stosowanie wyrobów zawierających polichlorowane naftaleny będących już w użyciu do 10 lipca 2012 r. włącznie. 2. Do wyrobów, o których mowa w pkt 1, ma zastosowanie art. 4 ust. 2 akapit trzeci i czwarty.
Chloroalkany C10-C13 (krótkołańcuchowe chlorowane parafiny) (SCCP)	85535-84-8 i inne	287-476-5	1. Na zasadzie odstępstwa zezwala się na produkcję, wprowadzanie do obrotu i stosowanie substancji lub mieszanin zawierających SCCP w stężeniach niższych niż 1 % wagowo lub wyrobów zawierających SCCP w stężeniach niższych niż 0,15 % wagowo. 2. Zezwala się na stosowanie do: a) zawierających SCCP przenośników taśmowych w górnictwie oraz szczeliw do wałów i zapór, będących już w użyciu do 4 grudnia 2015 r. włącznie, oraz

▼B

Substancja	Nr CAS	Nr WE	Szczególne wyłączenie w odniesieniu do stosowania jako półprodukt lub inna specyfikacja
			b) wyrobów zawierających SCCP innych niż te, o których mowa w lit. a), będących już w użyciu do 10 lipca 2012 r. włącznie. 3. Do wyrobów, o których mowa w pkt. 2, ma zastosowanie art. 4 ust. 2 akapit trzeci i czwarty.

▼M1

Kwas perfluorooktanowy (PFOA), jego sole i związki pochodne „Kwas perfluorooktanowy (PFOA), jego sole i związki pochodne" oznaczają: (i) kwas perfluorooktanowy, w tym wszelkie jego izomery rozgałęzione; (ii) jego sole; (iii) związki pochodne PFOA, które, do celów konwencji, są wszelkimi substancjami, które ulegają rozkładowi do PFOA, włączając w to wszystkie substancje (w tym sole i polimery) posiadające, jako jeden z elementów strukturalnych, liniową lub rozgałęzioną grupę perfluoroheptylową z grupą funkcyjną $(C_7F_{15})C$. Do związków pochodnych PFOA nie zalicza się następujących związków: (i) C_8F_{17}-X, gdzie X = F, Cl, Br;	335-67-1 i inne	206-397-9 i inne	1. Do celów niniejszej pozycji art. 4 ust. 1 lit. b) ma zastosowanie do stężenia PFOA lub wszelkich jego soli równego 0,025 mg/kg lub mniejszego od tej wartości (wagowo 0,0000025 %), jeżeli jest ono obecne w substancjach, mieszaninach lub wyrobach. 2. Do celów niniejszej pozycji art. 4 ust. 1 lit. b) ma zastosowanie do stężenia wszelkich pojedynczych związków pochodnych PFOA lub ich połączenia, równego 1 mg/kg lub mniejszego od tej wartości (wagowo 0,0001 %), jeżeli jest ono obecne w substancjach, mieszaninach lub wyrobach. ►M4 3. Do celów niniejszej pozycji art. 4 ust. 1 lit. b) ma zastosowanie do stężenia związków pochodnych PFOA równego 20 mg/kg lub mniejszego od tej wartości (wagowo 0,002 %), jeżeli jest ono obecne w substancji, która ma być stosowana jako transportowany półprodukt wyodrębniany w rozumieniu art. 3 pkt 15 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 i przy spełnieniu ściśle kontrolowanych warunków określonych w art. 18 ust. 4 lit. a)–f) tego rozporządzenia w odniesieniu do produkcji substancji fluorowych o łańcuchu perfluorowęglowym równym lub krótszym niż 6 atomów. ◄ Komisja dokonuje przeglądu i oceny tego wyłączenia nie później niż dnia 5.7.2022 r. ►M4 4. Do celów niniejszej pozycji art. 4 ust. 1 lit. b) ma zastosowanie do stężenia PFOA lub jego soli równego 1 mg/kg lub mniejszego od tej wartości (wagowo 0,0001 %), jeżeli jest ono obecne w mikroproszkach politetrafluoroetylenu (PTFE) powstających w wyniku promieniowania jonizującego lub rozkładu termicznego, jak również w mieszaninach i wyrobach do zastosowań przemysłowych i profesjonalnych zawierających mikroproszki PTFE. ◄ Unika się wszelkich emisji PFOA podczas wytwarzania i stosowania mikroproszków PTFE, a jeżeli nie jest to możliwe, maksymalnie się je ogranicza. Komisja dokonuje przeglądu i oceny tego wyłączenia nie później niż dnia 5.7.2022 r. 5. Na zasadzie odstępstwa zezwala się na wytwarzanie, wprowadzanie do obrotu i stosowanie PFOA, jego soli i związków pochodnych w następujących celach: a) procesy fotolitografii lub trawienia w produkcji półprzewodników, do dnia 4 lipca 2025 r.; b) powłoki fotograficzne stosowane do filmów, do dnia 4 lipca 2025 r.; c) olejoodporne i wodoodporne materiały włókiennicze służące do ochrony pracowników przed niebezpiecznymi płynami, które stanowią zagrożenie dla ich zdrowia i bezpieczeństwa, do dnia 4 lipca 2023 r.; d) inwazyjne i wyroby medyczne do implantacji, do dnia 4 lipca 2025 r.; e) wytwarzanie politetrafluoroetylenu (PTFE) i polifluorku winylidenu (PVDF) do produkcji: (i) wysokosprawnych, odpornych na korozję membran filtrujących do gazu i wody oraz membran do włókienniczych wyrobów medycznych, (ii) wymiennika przemysłowego ciepła odpadowego,

▼**M1**

Substancja	Nr CAS	Nr WE	Szczególne wyłączenie w odniesieniu do stosowania jako półprodukt lub inna specyfikacja
(ii) polimerów fluorowych objętych $CF_3[CF_2]_n$-R', gdzie R' = każda grupa, n> 16; (iii) perfluoroalkilowych kwasów karboksylowych (w tym ich soli, estrów, halogenków i bezwodników) zawierających ≥ 8 perfluoroweglowodorów; (iv) kwasów perfluoroalkanosulfonowych i perfluorowanych kwasów sulfonowych (w tym ich soli, estrów, halogenków i bezwodników) zawierających ≥ 9 perfluoroweglowodorów; (v) perfluorooktanosulfonianu i jego pochodnych (PFOS), zgodnie z niniejszym załącznikiem.			(iii) szczeliw przemysłowych umożliwiających zapobieganie wyciekom lotnych związków organicznych i cząstek PM2,5, do dnia 4 lipca 2023 r. 6. W drodze odstępstwa stosowanie PFOA, jego soli i związków pochodnych jest dozwolone w piance gaśniczej do usuwania par paliwa ciekłego i pożarów spowodowanych paliwem ciekłym („pożar klasy B") już zainstalowanych w systemach, w tym zarówno ruchomych, jak i stacjonarnych, do dnia 4 lipca 2025 r., z zastrzeżeniem następujących warunków: a) piany gaśniczej, która zawiera lub może zawierać PFOA, jego sole lub związki pochodne, nie stosuje się na potrzeby szkoleń; b) piany gaśniczej, która zawiera lub może zawierać PFOA, jego sole lub związki pochodne, nie stosuje się do badań, chyba że wszelkie uwalnianie jest powstrzymane; c) od dnia 1 stycznia 2023 r. stosowanie pianki gaśniczej, która zawiera lub może zawierać PFOA, jego sole lub związki pochodne z PFOS, jest dozwolone wyłącznie w miejscach, w których wszelkie uwalnianie jest powstrzymane; d) zapasami piany, które zawierają lub mogą zawierać PFOA, jego sole lub związki pochodne, zarządza się zgodnie z art. 5. 7. W drodze odstępstwa zezwala się na stosowanie bromku perfluorooktylu zawierającego jodek perfluorooktylu do celów produkcji produktów farmaceutycznych, z zastrzeżeniem przeglądu i oceny, których Komisja dokona do dnia 31 grudnia 2026 r., następnie co cztery lata i do dnia 31 grudnia 2036 r. 8. Zezwala się na stosowanie wyrobów, które będą już w użyciu w Unii przed dniem 4 lipca 2020 r., zawierających PFOA, jego sole i związki pochodne. Art. 4 ust. 2 akapity trzeci i czwarty mają zastosowanie w odniesieniu do tych wyrobów. 9. ►**C2** Na zasadzie odstępstwa, do dnia 3 grudnia 2020 r. zezwala się na stosowanie PFOA, jego soli i związków pochodnych do następujących celów: ◄ a) wyroby medyczne inne niż do implantacji, objęte zakresem rozporządzenia (UE) 2017/745 ([8]); b) lateksowe farby drukarskie; c) nanopowłoki plazmowe. ►**M4** 10. Do celów niniejszej pozycji art. 4 ust. 1 lit. b) ma zastosowanie do stężenia PFOA i jego soli lub związków pochodnych równego 2 mg/kg lub niższego od tej wartości (0,0002 % wagowo), jeżeli jest ono obecne w wyrobach medycznych innych niż wyroby inwazyjne i wyroby do implantacji. Komisja dokonuje przeglądu i oceny tego wyłączenia nie później niż dnia 22 lutego 2023 r. ◄

▼B

Substancja	Nr CAS	Nr WE	Szczególne wyłączenie w odniesieniu do stosowania jako półprodukt lub inna specyfikacja
▼M3			
Dikofol	115-32-2	204-082-0	—

▼B

([1]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/65/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 88).

([2]) Dyrektywa 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiająca ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów („dyrektywa ramowa") (Dz.U. L 263 z 9.10.2007, s. 1).

([3]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego oraz uchylające dyrektywę Rady 91/670/EWG, rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 i dyrektywę 2004/36/WE (Dz.U. L 79 z 19.3.2008, s. 1).

([4]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotycząca zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Wersja skodyfikowana) (Dz.U. L 24 z 29.1.2008, s. 8).

([5]) Rozporządzenie Komisji (UE) 2016/293 z dnia 1 marca 2016 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 850/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące trwałych zanieczyszczeń organicznych w odniesieniu do załącznika I (Dz.U. L 55 z 2.3.2016, s. 4).

([6]) Dz.U. C 10 z 13.1.2016, s. 3.

([7]) Polichlorowane naftaleny to związki chemiczne zbudowane na podstawie pierścieniowego układu naftalenowego, w którym co najmniej jeden atom wodoru zastąpiono atomem chloru.

►M1 ([8]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/745 z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie wyrobów medycznych, zmiany dyrektywy 2001/83/WE, rozporządzenia (WE) nr 178/2002 i rozporządzenia (WE) nr 1223/2009 oraz uchylenia dyrektyw Rady 90/385/EWG i 93/42/EWG. ◄

▼B

Część B

Substancje wymienione tylko w protokole

Substancja	Nr CAS	Nr WE	Szczególne wyłączenie w odniesieniu do stosowania jako półprodukt lub inna specyfikacja

▼B

ZAŁĄCZNIK II

WYKAZ SUBSTANCJI OBJĘTYCH OGRANICZENIAMI

Część A

Substancje wymienione w konwencji i w protokole

Substancja	Nr CAS	Nr WE	Warunek ograniczenia

Część B

Substancje wymienione tylko w protokole

Substancja	Nr CAS	Nr WE	Warunek ograniczenia

▼B

ZAŁĄCZNIK III

WYKAZ SUBSTANCJI OBJĘTYCH PRZEPISAMI DOTYCZĄCYMI REDUKCJI UWOLNIEŃ

CZĘŚĆ A

Substancja (nr CAS)

Polichlorowane dibenzo-p-dioksyny i dibenzofurany (PCDD/PCDF)

Polichlorowane bifenyle (PCB)

▼C1

CZĘŚĆ B

Substancja (nr CAS)

▼B

Heksachlorobenzen (HCB) (nr CAS 118-74-1)

Wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne (WWA) ([1])

Pentachlorobenzen (nr CAS 608-93-5)

Heksachlorobutadien (nr CAS 87-68-3)

Polichlorowane naftaleny (nr CAS 70776-03-3 i inne)

([1]) W spisach emisji ujmuje się następujące cztery wskaźnikowe związki chemiczne: benzo(a)piren, benzo(b)fluoranten, benzo(k)fluoranten i indeno(1,2,3-cd)piren.

▼B

ZAŁĄCZNIK IV

Wykaz substancji objętych przepisami dotyczącymi gospodarowania odpadami określonymi w art. 7

Substancja	Nr CAS	Nr WE	Dopuszczalna wartość stężenia, o której mowa w art. 7 ust. 4 lit. a)
Endosulfan	115-29-7 959-98-8 33213-65-9	204-079-4	50 mg/kg
Heksachlorobutadien	87-68-3	201-765-5	100 mg/kg
Polichlorowane naftaleny ([1])			10 mg/kg
Chloroalkany C10-13 (krótkołańcuchowe parafiny chlorowane) (SCCP)	85535-84-8	287-476-5	10 000 mg/kg
Eter tetrabromodifenylu $C_{12}H_6Br_4O$	40088-47-9 i inne	254-787-2 i inne	Suma stężeń eteru tetrabromodifenylu, eteru pentabromodifenylu, eteru heksabromodifenylu, eteru heptabromodifenylu i eteru dekabromodifenylu: 1 000 mg/kg. Komisja przeprowadzi przegląd tej dopuszczalnej wartości stężenia i w stosownym przypadku i zgodnie z Traktatami przyjmie wniosek ustawodawczy w sprawie obniżenia jej do 500 mg/kg. Komisja przeprowadzi taki przegląd jak najszybciej, a w każdym razie nie później niż dnia 16 lipca 2021 r.
Eter pentabromodifenylu $C_{12}H_5Br_5O$	32534-81-9 i inne	251-084-2 i inne	
Eter heksabromodifenylu $C_{12}H_4Br_6O$	36483-60-0 i inne	253-058-6 i inne	
Eter heptabromodifenylu $C_{12}H_3Br_7O$	68928-80-3 i inne	273-031-2 i inne	
Eter dekabromodifenylu $C_{12}Br_{10}O$	1163-19-5 i inne	214-604-9 i inne	
Kwas perfluorooktanosulfonowy i jego pochodne (PFOS) $C_8F_{17}SO_2X$ (X = OH, sole metali (O-M^+), halogenek, amid i inne pochodne, w tym polimery)	1763-23-1 2795-39-3 29457-72-5 29081-56-9 70225-14-8 56773-42-3 251099-16-8 4151-50-2 31506-32-8 1691-99-2 24448-09-7 307-35-7 i inne	217-179-8 220-527-1 249-644-6 249-415-0 274-460-8 260-375-3 223-980-3 250-665-8 216-887-4 246-262-1 206-200-6 i inne	50 mg/kg
Polichlorowane dibenzo-p-dioksyny i dibenzofurany (PCDD/PCDF)			15 µg/kg ([2])
DDT (1,1,1-trichloro-2,2-bis(4-chlorofenylo) etan)	50-29-3	200-024-3	50 mg/kg
Chlordan	57-74-9	200-349-0	50 mg/kg

▼B

Substancja	Nr CAS	Nr WE	Dopuszczalna wartość stężenia, o której mowa w art. 7 ust. 4 lit. a)
Heksachlorocykloheksan, łącznie z lindanem	58-89-9 319-84-6 319-85-7 608-73-1	210-168-9 200-401-2 206-270-8 206-271-3	50 mg/kg
Dieldryna	60-57-1	200-484-5	50 mg/kg
Endryna	72-20-8	200-775-7	50 mg/kg
Heptachlor	76-44-8	200-962-3	50 mg/kg
Heksachlorobenzen	118-74-1	204-273-9	50 mg/kg
Chlordekon	143-50-0	205-601-3	50 mg/kg
Aldryna	309-00-2	206-215-8	50 mg/kg
Pentachlorobenzen	608-93-5	210-172-0	50 mg/kg
Polichlorowane bifenyle (PCB)	1336-36-3 i inne	215-648-1	50 mg/kg ([3])
Mireks	2385-85-5	219-196-6	50 mg/kg
Toksafen	8001-35-2	232-283-3	50 mg/kg
Heksabromobifenyl	36355-01-8	252-994-2	50 mg/kg
Heksabromocyklododekan ([4])	25637-99-4, 3194-55-6, 134237-50-6, 134237-51-7, 134237-52-8	247-148-4 221-695-9	1 000 mg/kg, z zastrzeżeniem przeglądu przeprowadzonego przez Komisję do 20 kwietnia 2019 r.

([1]) Polichlorowane naftaleny to związki chemiczne zbudowane na podstawie pierścieniowego układu naftalenowego, w którym co najmniej jeden atom wodoru zastąpiono atomem chloru.

([2]) Dopuszczalną wartość dla PCDD oraz PCDF oblicza się zgodnie z następującymi współczynnikami równoważnymi toksyczności (TEF):

PCDD	TEF
2,3,7,8-TeCDD	1
1,2,3,7,8-PeCDD	1
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01
OCDD	0,0003

PCDF	TEF
2,3,7,8-TeCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1

PCDD	TEF
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
OCDF	0,0003

([3]) Zastosowanie ma sposób obliczenia ustanowiony w Standardach Europejskich EN 12766-1 oraz EN 12766-2.

([4]) „Heksabromocyklododekan” oznacza heksabromocyklododekan, 1,2,5,6,9,10-heksabromocyklododekan i jego główne diastereoizomery: alfa-heksabromocyklododekan, beta-heksabromocyklododekan i gamma-heksabromocyklododekan.

▼B

ZAŁĄCZNIK V

GOSPODAROWANIE ODPADAMI

Część 1.

Unieszkodliwianie i odzysk na podstawie art. 7 ust. 2

Do celów art. 7 ust. 2 dopuszcza się następujące procesy unieszkodliwiania i odzysku odpadów, przewidziane w załącznikach I i II do dyrektywy 2008/98/WE, o ile są one stosowane w sposób zapewniający zniszczenie lub nieodwracalne przekształcenie zawartości trwałego zanieczyszczenia organicznego.

D9	Obróbka fizyczno-chemiczna.
D10	Przekształcanie termiczne na lądzie.
R1	Wykorzystanie głównie jako paliwa lub innego środka wytwarzania energii, z wyłączeniem odpadów zawierających PCB.
R4	Recykling/odzysk metali i związków metali, pod następującymi warunkami: Dane procesy ogranicza się do pozostałości z procesów produkcji żelaza i stali, takich jak pył lub osady powstałe w wyniku oczyszczania gazów lub zgorzelina walcownicza lub zawierający cynk pył stalowniczy, pył z systemów oczyszczania gazów z pieców do wytopu miedzi oraz podobne odpady i ługowane pozostałości zawierające ołów z produkcji metali nieżelaznych. Wyłącza się odpady zawierające PCB. Dane procesy ogranicza się do procesów odzysku żelaza i stopów żelaza (wielkie piece, piece szybowe i piece trzonowe) oraz metali nieżelaznych (proces w piecu obrotowym Waelza, procesy kąpieli metalowej z wykorzystaniem pieców pionowych lub poziomych), pod warunkiem że urządzenia spełniają przynajmniej wymogi dotyczące dopuszczalnych wartości emisji PCDD i PCDF określone zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE [1], niezależnie od tego, czy procesy te objęte są zakresem tej dyrektywy, oraz bez uszczerbku dla innych przepisów tej dyrektywy.

[1] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17).

Przed zniszczeniem lub nieodwracalnym przekształceniem na podstawie tej części niniejszego załącznika można przeprowadzić proces obróbki wstępnej, pod warunkiem że substancja wymieniona w załączniku IV wyodrębniona z odpadów w trakcie obróbki wstępnej zostanie następnie unieszkodliwiona zgodnie z przepisami tej części niniejszego załącznika. Jeżeli tylko część produktu lub odpadów, np. zużyty sprzęt, zawiera trwałe zanieczyszczenia organiczne lub jest nimi zanieczyszczona, musi być ona oddzielona, a następnie unieszkodliwiona zgodnie z wymogami niniejszego rozporządzenia. Ponadto przed taką obróbką wstępną lub przed zniszczeniem lub nieodwracalnym przekształceniem na podstawie tej części niniejszego załącznika można przeprowadzić procesy ponownego pakowania i czasowego składowania.

Część 2.

Odpady i procesy, do których stosuje się art. 7 ust. 4 lit. b)

Do celów art. 7 ust. 4 lit. b) dozwolone są następujące procesy w odniesieniu do wyszczególnionych odpadów, określonych za pomocą sześciocyfrowego kodu zgodnie z klasyfikacją zawartą w decyzji Komisji 2000/532/WE [1].

[1] Decyzja Komisji 2000/532/WE z dnia 3 maja 2000 r. zastępująca decyzję 94/3/WE ustanawiającą wykaz odpadów zgodnie z art. 1 lit. a) dyrektywy Rady 75/442/EWG w sprawie odpadów oraz decyzję Rady 94/904/WE ustanawiającą wykaz odpadów niebezpiecznych zgodnie z art. 1 ust. 4 dyrektywy Rady 91/689/EWG w sprawie odpadów niebezpiecznych (Dz.U. L 226 z 6.9.2000, s. 3).

▼B

Można przeprowadzić procesy obróbki wstępnej przed stałym składowaniem zgodnie z tą częścią niniejszego załącznika, pod warunkiem że substancja wymieniona w załączniku IV wyodrębniona z odpadów w trakcie obróbki wstępnej zostanie następnie unieszkodliwiona zgodnie z przepisami części 1 niniejszego załącznika. Ponadto przed taką obróbką wstępną lub przed stałym składowaniem na podstawie tej części niniejszego załącznika można przeprowadzić procesy ponownego pakowania i czasowego składowania.

Odpady według klasyfikacji w decyzji 2000/532/WE		Maksymalne dopuszczalne wartości stężeń substancji wymienionych w załączniku IV (1)	Proces
10	ODPADY Z PROCESÓW TERMICZNYCH	Chloroalkany C_{10}-C_{13} (krótkołańcuchowe parafiny chlorowane) (SCCP): 10 000 mg/kg; Aldryna: 5 000 mg/kg; Chlordan: 5 000 mg/kg; Chlordekon: 5 000 mg/kg; DDT (1,1,1-trichloro-2,2-bis(4-chlorofenylo) etan): 5 000 mg/kg; Dieldryna: 5 000 mg/kg; Endosulfan: 5 000 mg/kg; Endryna: 5 000 mg/kg; Heptachlor: 5 000 mg/kg; Heksabromobifenyl: 5 000 mg/kg; Heksabromocyklododekan (3): 1 000 mg/kg; Heksachlorobenzen: 5 000 mg/kg; Heksachlorobutadien: 1 000 mg/kg; Heksachlorocykloheksan, łącznie z lindanem: 5 000 mg/kg; Mireks: 5 000 mg/kg; Pentachlorobenzen: 5 000 mg/kg; Kwas perfluorooktanosulfonowy i jego pochodne (PFOS) ($C_8F_{17}SO_2X$) (X = OH, sole metali (O-M^+), halogenek, amid i inne pochodne, w tym polimery): 50 mg/kg; Polichlorowane bifenyle (PCB) (6): 50 mg/kg; Polichlorowane dibenzo-p-dioksyny i dibenzofurany: 5 mg/kg; Polichlorowane naftaleny (*): 1 000 mg/kg; Suma stężeń eteru tetrabromodifenylu ($C_{12}H_6Br_4O$), eteru pentabromodifenylu ($C_{12}H_5Br_5O$), eteru heksabromodifenylu ($C_{12}H_4Br_6O$) i eteru heptabromodifenylu ($C_{12}H_3Br_7O$): 10 000 mg/kg; Toksafen: 5 000 mg/kg.	Stałe składowanie jest dozwolone wyłącznie po spełnieniu wszystkich następujących warunków: 1) Składowanie odbywa się w jednym z następujących miejsc: — bezpiecznym, głębokim, podziemnym magazynie zbudowanym w twardej skale; — kopalniach soli; — składowisku odpadów niebezpiecznych (pod warunkiem że odpady zostały zestalone lub – jeżeli jest to technicznie wykonalne – częściowo zestabilizowane, zgodnie z wymogami dotyczącymi klasyfikacji odpadów w podrozdziale 19 03 decyzji 2000/532/WE). 2) Przestrzega się przepisów dyrektywy Rady 1999/31/WE (4) i decyzji Rady 2003/33/WE (5). 3) Udowodniono, że wybrany proces jest bardziej pożądany dla środowiska.
10 01	Odpady z elektrowni i innych zakładów energetycznego spalania paliw (z wyłączeniem grupy 19)		
10 01 14 * (2)	Popioły paleniskowe, żużle i pyły z kotłów z procesów współspalania zawierające substancje niebezpieczne		
10 01 16 *	Popioły lotne z procesów współspalania zawierające substancje niebezpieczne		
10 02	Odpady z hutnictwa żelaza i stali		
10 02 07 *	Odpady stałe z oczyszczania gazów odlotowych zawierające substancje niebezpieczne		
10 03	Odpady z hutnictwa aluminium		
10 03 04 *	Żużle z produkcji pierwotnej		
10 03 08 *	Słone żużle z produkcji wtórnej		
10 03 09 *	Czarne kożuchy żużlowe z produkcji wtórnej		
10 03 19 *	Pyły z gazów odlotowych zawierające substancje niebezpieczne		
10 03 21 *	Inne cząstki i pyły (łącznie z pyłami z młynów kulowych) zawierające substancje niebezpieczne		
10 03 29 *	Odpady z przetwarzania słonych żużli i czarnych kożuchów żużlowych zawierające substancje niebezpieczne		
10 04	Odpady z hutnictwa ołowiu		
10 04 01 *	Żużle z produkcji pierwotnej i wtórnej		

▼B

Odpady według klasyfikacji w decyzji 2000/532/WE		Maksymalne dopuszczalne wartości stężeń substancji wymienionych w załączniku IV [1]	Proces
10 04 02 *	Kożuchy żużlowe i zgary z produkcji pierwotnej i wtórnej		
10 04 04 *	Pyły z gazów odlotowych		
10 04 05 *	Inne cząstki i pyły		
10 04 06 *	Odpady stałe z oczyszczania gazów		
10 05	Odpady z hutnictwa cynku		
10 05 03 *	Pyły z gazów odlotowych		
10 05 05 *	Odpady stałe z oczyszczania gazów		
10 06	Odpady z hutnictwa miedzi		
10 06 03 *	Pyły z gazów odlotowych		
10 06 06 *	Odpady stałe z oczyszczania gazów		
10 08	Odpady z hutnictwa pozostałych metali nieżelaznych		
10 08 08 *	Słone żużle z produkcji pierwotnej i wtórnej		
10 08 15 *	Pyły z gazów odlotowych zawierające substancje niebezpieczne		
10 09	Odpady z odlewnictwa żelaza		
10 09 09 *	Pyły z gazów odlotowych zawierające substancje niebezpieczne		
16	ODPADY NIEUJĘTE W INNYCH GRUPACH W WYKAZIE		
16 11	Zużyte okładziny i materiały ogniotrwałe		
16 11 01 *	Węglopochodne okładziny i materiały ogniotrwałe z procesów metalurgicznych zawierające substancje niebezpieczne		
16 11 03 *	Inne okładziny i materiały ogniotrwałe z procesów metalurgicznych zawierające substancje niebezpieczne		

▼B

Odpady według klasyfikacji w decyzji 2000/532/WE		Maksymalne dopuszczalne wartości stężeń substancji wymienionych w załączniku IV ([1])	Proces
17	ODPADY Z BUDOWY I ROZBIÓRKI OBIEKTÓW BUDOWLANYCH (W TYM ZIEMIA WYDOBYTA Z TERENÓW ZANIECZYSZCZONYCH)		
17 01	Beton, cegły, płyty i ceramika		
17 01 06 *	Zmieszane lub oddzielone frakcje betonu, cegieł, płyt i ceramiki zawierające substancje niebezpieczne		
17 05	Gleba i ziemia (w tym ziemia wydobyta z terenów zanieczyszczonych), kamienie i urobek z pogłębiania		
17 05 03 *	Gleba i ziemia oraz kamienie, zawierające substancje niebezpieczne		
17 09	Inne odpady z budowy i rozbiórki		
17 09 02 *	Odpady z budowy i rozbiórki zawierające PCB, z wyłączeniem sprzętu zawierającego PCB		
17 09 03 *	Inne odpady z budowy i rozbiórki (w tym odpady zmieszane) zawierające substancje niebezpieczne		
19	ODPADY Z URZĄDZEŃ SŁUŻĄCYCH ZAGOSPODAROWANIU ODPADÓW, POZAZAKŁADOWYCH OCZYSZCZALNI ŚCIEKÓW I UZDATNIANIA WODY DO SPOŻYCIA PRZEZ LUDZI ORAZ WODY DO CELÓW PRZEMYSŁOWYCH		
19 01	Odpady z termicznego przekształcania odpadów		
19 01 07 *	Odpady stałe z oczyszczania gazu		
19 01 11 *	Popioły paleniskowe i żużle zawierające substancje niebezpieczne		
19 01 13 *	Popioły lotne zawierające substancje niebezpieczne		

▼B

Odpady według klasyfikacji w decyzji 2000/532/WE		Maksymalne dopuszczalne wartości stężeń substancji wymienionych w załączniku IV (1)	Proces
19 01 15 *	Pył z kotłów zawierający substancje niebezpieczne		
19 04	Odpady zeszklone i z procesów zeszkliwiania		
19 04 02 *	Popioły lotne i inne odpady z oczyszczania gazów odlotowych		
19 04 03 *	Niezeszklona faza stała		

(1) Te dopuszczalne wartości mają zastosowanie wyłącznie do składowisk odpadów niebezpiecznych, a nie mają zastosowania do stałych podziemnych składowisk odpadów niebezpiecznych, w tym kopalni soli.
(2) Wszelkie odpady oznaczone gwiazdką „*” są uznawane za odpady niebezpieczne zgodnie z dyrektywą 2008/98/WE i podlegają przepisom tej dyrektywy.
(3) „Heksabromocyklododekan” oznacza heksabromocyklododekan, 1,2,5,6,9,10-heksabromocyklododekan i jego główne diastereoizomery: alfa-heksabromocyklododekan, beta-heksabromocyklododekan i gamma-heksabromocyklododekan.
(4) Dyrektywa Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz.U. L 182 z 16.7.1999, s. 1).
(5) Decyzja Rady 2003/33/WE z dnia 19 grudnia 2002 r. ustanawiająca kryteria i procedury przyjęcia odpadów na składowiska, na podstawie art. 16 i załącznika II do dyrektywy 1999/31/WE (Dz.U. L 11 z 16.1.2003, s. 27).
(6) Stosuje się metodę obliczania określoną w europejskich normach EN 12766-1 i EN 12766-2.

Maksymalną dopuszczalną wartość stężenia polichlorowanych dibenzo-p-dioksyn i dibenzofuranów (PCDD i PCDF) oblicza się zgodnie z następującymi współczynnikami równoważnymi toksyczności (TEF):

PCDD	TEF
2,3,7,8-TeCDD	1
1,2,3,7,8-PeCDD	1
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01
OCDD	0,0003
PCDF	TEF
2,3,7,8-TeCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
OCDF	0,0003

▼B

ZAŁĄCZNIK VI

Uchylone rozporządzenie i wykaz jego kolejnych zmian

Rozporządzenie (WE) nr 850/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 7)	
Rozporządzenie Rady (WE) nr 1195/2006 (Dz.U. L 217 z 8.8.2006, s. 1)	
Rozporządzenie Rady (WE) nr 172/2007 (Dz.U. L 55 z 23.2.2007, s. 1)	
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 323/2007 (Dz.U. L 85 z 27.3.2007, s. 3)	
Rozporządzenie (WE) nr 219/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 109)	Tylko pkt 3.7 załącznika
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 304/2009 (Dz.U. L 96 z 15.4.2009, s. 33)	
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 756/2010 (Dz.U. L 223 z 25.8.2010, s. 20)	
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 757/2010 (Dz.U. L 223 z 25.8.2010, s. 29)	
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 519/2012 (Dz.U. L 159 z 20.6.2012, s. 1)	
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1342/2014 (Dz.U. L 363 z 18.12.2014, s. 67)	
Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/2030 (Dz.U. L 298 z 14.11.2015, s. 1)	
Rozporządzenie Komisji (UE) 2016/293 (Dz.U. L 55 z 2.3.2016, s. 4)	
Rozporządzenie Komisji (UE) 2016/460 (Dz.U. L 80 z 31.3.2016, s. 17)	

▼B

ZAŁĄCZNIK VII

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (WE) nr 850/2004	Niniejsze rozporządzenie
art. 1 ust. 1	art. 1
art. 2 formuła wprowadzająca	art. 2 formuła wprowadzająca
art. 2 lit. a)–d)	art. 2 pkt 1–4
—	art. 2 pkt 5–7
art. 2 lit. e)	art. 2 pkt 8
art. 2 lit. f)	art. 2 pkt 9
art. 2 lit. g)	art. 2 pkt 10
—	art. 2 pkt 11–13
art. 3	art. 3 ust. 1–3
—	art. 3 ust. 4 i 5
art. 1 ust. 2	art. 3 ust. 6
art. 4 ust. 1–3	art. 4 ust. 1–3
—	art. 4 ust. 3 lit. d)
art. 1 ust. 2	art. 4 ust. 4
art. 5	art. 5
art. 6	art. 6
art. 7 ust. 1 do 4	art. 7 ust. 1 do 4
art. 7 ust. 6	art. 7 ust. 5
—	art. 7 ust. 6
art. 7 ust. 7	—
—	art. 8
art. 8	art. 9
art. 9	art. 10
art. 10	art. 11
art. 11	art. 12
art. 12 ust. 1	art. 13 ust. 1 lit. a)
art. 12 ust. 3 lit. a)	art. 13 ust. 1 lit. b)
art. 12 ust. 3 lit. b)	art. 13 ust. 1 lit. c)
—	art. 13 ust. 1 lit. d)
art. 12 ust. 3 lit. c)	art. 13 ust. 1 lit. e)
art. 12 ust. 2	art. 13 ust. 1 lit. f)
—	art. 13 ust. 2

▼B

Rozporządzenie (WE) nr 850/2004	Niniejsze rozporządzenie
art. 12 ust. 4	—
art. 12 ust. 5	art. 13 ust. 3
art. 12 ust. 6	—
—	art. 13 ust. 4 i 5
art. 13	art. 14
art. 14	art. 15 ust. 1
art. 7 ust. 5	art. 15 ust. 2
—	art. 16
—	art. 17
—	art. 18
art. 15	art. 19
art. 16 i 17	art. 20
art. 18	—
—	art. 21
art. 19	art. 22
załączniki I–V	załączniki I–V
—	załącznik VI
—	załącznik VII